

DOM

afsagt den 13. august 2014 af Vestre Landsrets 13. afdeling (dommerne Karen Foldager, Elisabeth Mejnertz og Peter Flügge med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1100-14

Anklagemyndigheden

mod

T

Født april 1938

(advokat Ole Jensen, Grenå)

Retten i Randers har den 15. maj 2014 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 4-1639/2014).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse i forhold 1 og 3, frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 232 i forhold 2 og 4 samt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans i forhold 1 og 3, dog ikke domfældelse for de enkeltstående overtrædelser af straffelovens § 232, samt skærkelse.

Anklagemyndigheden har endvidere berigtiget tiltalen således:

Forhold 1:

Citeringen af straffebestemmelser ændres til:

”straffelovens § 216, stk. 2, til dels stk. 1, jf. § 225, til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 2, jf. § 216, stk. 1, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3”.

Ændringen er begrundet i, at det ikke kan anses som bevist, at overtrædelserne er fortsat, efter at forurettede var fyldt 12 år.

Forhold 2:

Citeringen af straffebestemmelser ændres til:

”straffelovens § 216, stk. 2 og § 222, stk. 1, jf. begge § 225, til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 1 og 2, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3 og § 232”.

Ændringen er begrundet i, at det ikke kan lægges til grund, at forholdene er fortsat efter den 18. juni 2008, hvor den tidligere gældende § 222, stk. 3, blev indført i straffeloven.

Forhold 3:

Citeringen af straffebestemmelser ændres til:

”straffelovens § 222, stk. 1, jf. § 225, jf. til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 1, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3 og § 232”.

Ændringen er begrundet i, at det ikke kan lægges til grund, at forurettede var under 12 år på gerningstidspunktet.

De forurettede har gentaget deres påstande for byretten om erstatning og godtgørelse.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 og 3 påstået frifindelse for kravene om erstatning og godtgørelse. Vedrørende forhold 2 og 4 har tiltalte påstået dommens afgørelse om godtgørelse for tort formildet.

Supplerende oplysninger

Tiltaltes praktiserende læge, X1, har afgivet følgende erklæring af 2. juli 2014 om T

”Lægelige og helbredsmæssige oplysninger vedrørende T CPR

T er en multisyg mand.
T's største problem er formentlig svær nyreinsufficiens. Han har tidligere været i hjemmedialyse og han nærmer sig grænsen for hæmodialyse, hvilket

formentligt vil kræve, at han skal på sygehuset til dialyse 3 gange om ugen af typisk 6 timers varighed.

Han har desuden type 2 diabetes.

T har i 2009 haft tyktarmskræft og nogle år efter brød det ud igen. Han fik strålebehandling herfor. Man mener han i øjeblikket er blevet kureret.

Går til kontrol med kikkertundersøgelse hver 6. måned i øjeblikket.

Desuden er T hjertesyg og har fået lavet en ballonudvidelse i 2007.

Han fremstår som en ældre svækket multisyg man med ikke mange forventede restleveår.”

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne F1, V1, V2 og V3 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at hans forhold til de forurettede og til V1 og V3 var godt, indtil sagen startede. Han kan ikke svare på, hvorfor han foretog de handlinger over for pigerne, som han har erkendt. Handlingerne bestod for det meste i, at han berørte dem i deres skridt og bevægede fingrene frem og tilbage. Han forsøgte forgæves at få dem til at tage om sit lem. Han fik ikke seksuel tilfredsstillelse ved sine handlinger, og han kan ikke svare på, hvorfor han gjorde det. Han ved ikke, om det var rart for pigerne, men de gik ikke, og de kom igen. Han kan ikke huske, hvornår det stoppede. Foreholdt politirapport af 5. december 2013, ekstrakten side 47, 4. afsnit, hvorefter det måske stoppede, fordi pigerne begyndte at true med at melde ham, har tiltalte vedstået, at han nok har forklaret sådan. I hvert fald stoppede det, fordi pigerne sagde fra.

Vedrørende forhold I er det korrekt, at han forsøgte at berøre F1 på samme måde, som han havde gjort ved de andre, men når han rakte ud for at tage fat i hende, gik hun. Foreholdt samme politirapport, ekstrakten side 44, sidste afsnit, har tiltalte fastholdt, at han ikke har gjort det ved F1 fordi han ikke kunne komme til det. Foreholdt samme rapport, ekstrakten side 47, 3. afsnit, hvorefter ”det nok var rigtigt”, har han nok sagt det, men det skyldes, at politiassistenten blev med at fastholde det, men det passer ikke. Han har nok forsøgt at få fat i F1 3-4 gange. Han ved ikke, hvorfor han forsøgte flere gange. Han har besøgt V1, F1 og F2 på campingpladsen i 2003, men F3 har ikke været der. Han har badet med børnene i poolen, hvor der var mange andre til stede. Han har ikke forsøgt at få fat i F1 under ophold i poolen. F1 har ikke overnattet hos dem, mens de har boet på .. De gange, han har forsøgt at få fat i F1 var i garagen på .. Han kan ikke huske, hvor gammel F1 var på det tidspunkt. F1 har nok været med ham i

skuret 3-4 gange om året og i garagen 2 gange om året. Det var ikke hver gang, at han forsøgte at røre ved hende. Han har forsøgt at røre ved F1 i forbindelse med, at han ville vise hende et fjernsyn, men hun løb fra ham. Han har ikke forsøgt at få F1 til at røre ham i skridtet. F1 har været med ham inde i soveværelset på _____ for at hente en is til hende. F1 var nok 6 år. Der skete ikke noget. F1 fik en is. Han har ikke på noget tidspunkt haft fat i F1's skulder. Når de var i garagen, faldt porten ca. halvvejs ned af sig selv. Han tror, at F1's forklaring er noget, hun har fundet på. F1 har set ham røre F2 med fingrene. Det var på _____, hvor F1 så, at han havde fingrene oppe i F2's skridt.

Vedrørende forhold 3 har tiltalte supplerende forklaret, at han af og til besøgte F3 og hendes mor, da de boede på _____. En enkelt gang, da han kom derover, var F3 alene hjemme. F3 var måske 7-8 år, men han kan ikke huske hendes alder. Han tog F3 på brysterne og prøvede med fingrene, men det ville hun ikke. Han rørte kun uden på trusserne, idet hun gik væk, da han ville røre hende inden for trusserne. Han har flere gange taget F3 på brysterne, men han har ikke ved andre lejligheder forsøgt at berøre hende i skridtet. Han har ikke forsøgt at få F3 til at gøre noget ved ham.

Hans forhold til familien er ikke for godt, efter at sagen er kommet op. Han har dog talt med X2 og X3. Da F1 og V1 forud for sagen kom ud til ham, sagde F1 at han skulle indrømme, men han sagde, at der ikke var noget at indrømme. V1 fik dog en undskyldning, fordi han forlangte det. Han gav ikke F1 en undskyldning, fordi han ikke havde gjort noget ved hende, men alene forsøgt på det.

Adspurgt af forsvareren har tiltalte forklaret, at man fra baren godt kan se, hvad der foregår i poolen. Der var altid andre til stede, når han var i poolen med pigerne.

F1 _____ har supplerende forklaret, at byrettens referat af hendes forklaring er korrekt. Hun anmeldte sin bedstefar, efter at hun havde betroet sig til sin kontaktperson, V2 og derefter til sine forældre, og efter at hendes far efter besøget hos bedstefaren sagde, at det skulle anmeldes. Farfarens reaktion på hendes konfrontation var medvirkende til, at hun valgte at anmelde det, selv om hun var meget i tvivl, om hun skulle anmelde det. Ude hos bedstefaren spurgte hun ham ind til det, der var sket, og han skiftevis benægtede og erkendte. Bedstemoren beskyldte hende for at lyve, og bedstefaren sagde til hendes far, at faren jo selv sagde, at hun løj. Bedstefaren gav ikke rigtig noget svar, da faren spurgte, hvorfor bedstefaren havde forgrebet sig på F2 og F4.

Vedrørende det, der er sket, har hun forklaret, at hele familien ofte mødtes på campingpladsen, og at hun og F2 sammen med deres forældre nok besøgte bedsteforældrene på bopælen 1-2 gange om måneden. F4 boede sammen med sin mor, X4, på [redacted]. Juleaften blev på skift afholdt på [redacted] og hjemme hos hendes og F2's forældre, og bedsteforældrene var der også. Episoden i poolen på campingpladsen er den første seksuelle episode, hun kan huske. De andre var gået op fra poolen, og hun og bedstefaren var alene i poolen. Hun kan ikke huske, om bedstefaren først rørte hende uden på bikinitrussen, før han pillede hende i skridtet. Episoden varede ikke særlig længe. Da bedstefaren havde fat i hendes hånd og bevægede den, formentlig fordi han ville have hende til at onanere på sig, og hun så hans stive tissemand, gik det op for hende, at det var forkert, og hun løb hen til sine forældre. Den næste episode, hun kan huske, var på [redacted]. Det var efter sommeren samme år. Han tog hende med ud i garagen og åbnede vippeportten. Hun gik med ind, og porten stod stadig lidt åben. Han stod bagved hende og lænede sig ned over hende, tog sin hånd ned i hendes underbukser og begyndte at pille hende i skridtet, hvorefter hun gik ud af garagen under porten. Hun ved ikke, om der har været flere tilsvarende episoder i garagen, Hun kan ikke huske alle de gange, der er sket noget. Foreholdt sin forklaring i byretten, hvorefter hun ville tro, at tiltalte pillede ved hende 4-5 gange om året, har hun forklaret, at det er stadig hendes opfattelse. Det foregik forskellige steder på [redacted], og det var det samme, han gjorde hver gang. Hun kan blot se små glimt af det, der er sket. Hun husker, at han de fleste gange lod hende gå, når hun ville det, og hun kan ikke huske, at han har holdt hende tilbage ved at holde fast i hende. Foreholdt politirapport af 4. november 2013, ekstrakten side 63, afsnit 2 og 3, har hun forklaret, at denne forklaring er korrekt. Det var meget lettere at forklare det dengang, da hun kort tid forinden havde talt med V2 om det, og det er rigtig svært for hende nu. Hun kan huske en episode i skuret, hvor han ville vise hende et fjernsyn. Hun var da lidt ældre, måske 10 år, og det var en af de sidste episoder. Det var længe siden, han havde gjort det sidst, og hun følte klart, at det var forkert. Han pillede hende også denne gang i skridtet og forsøgte to gange at rykke hende tilbage. Han sagde, at hun ikke skulle sige det til sine forældre, og at de alligevel ikke ville tro på hende. Hun kan ikke i dag huske, om han den dag forsøgte at få hendes hånd hen til sit skridt, men det har han gjort flere gange, og hun har også flere gange rørt ved hans tissemand. Hun kan huske episoden i soveværelset, hvor hun havde fået løfte om en is mere, idet hun oplevede det, at han pludselig stod med sin tissemand og spurgte, om hun ville slikke på den, som meget skræmmende. Hun er ret sikker på, at hans tissemand var stiv, og hun ville i hvert fald ikke slikke på den, men løb ud. Episoden en

juleaften var forud for episoden med isen og nok 1-2 år efter den første episode på campingpladsen. Hun og bedstefaren stod ude i en lille gang, og han førte sin hånd op ad hendes baglår, hvorefter hun gik, uden at han gjorde mere. Det er ikke korrekt, som det er anført i politirapport af 4. november 2013, ekstrakten side 65, 3. afsnit, at han ved den episode tog hende i skridtet. Hun har været omkring 10 år, da det stoppede. Da hun efter et 10 ugers ophold på julemærkehjem i efteråret 2008 kom hjem igen, var der ikke flere episoder. Ud over at hun som forklaret 1 gang har set bedstefaren gøre noget ved F2 har hun ikke set ham gøre noget ved andre.

Vidnet er netop startet på Hf efter sommerferien.

V1 har supplerende forklaret, at han kan vedstå sin forklaring, som den er refereret i byrettens dom. F1's fortælling om de seksuelle forhold kom som en stor overraskelse for ham, idet han indtil da havde opfattet pigernes forhold til deres bedstefar som helt normalt. Der har været mange situationer, hvor tiltalte har været alene med en af pigerne, såvel på campingpladsen som på . Der har været lejligheder, hvor øvrige familiemedlemmer, herunder F3 har besøgt dem på campingpladsen samtidig med tiltalte. Da F1 konfronterede tiltalte med de seksuelle episoder, skiftevis benægtede og erkendte han forholdene. Han sagde herunder, at han ikke kunne huske at have gjort noget ved F1. Besøget hos tiltalte var nok ca. 1 uge efter, at F1 havde fortalt om forholdene.

V2 har supplerende forklaret, at han fortsat er ansat på institutionen , og han er fortsat kontaktperson til F1. Han havde kendt F1 i 2½ år, da han i maj 2013 havde den samtale med F1 hvor hun fortalte om overgrebene. Hun startede med at sige ”jeg var kun ... år”, hvorefter hun ikke sagde mere. Hun fortalte fra starten, at det også var sket for F2 og på et tidspunkt fortalte hun også, at det var sket for hendes kusine. Han oplevede klart F1 som troværdig. Senere samme aften under en køretur fortalte hun om én episode fra sin farfars side, og under senere samtaler fortalte hun mere. Han gjorde meget ud af at agere på en sådan måde, at hun ikke skulle føle sig presset. Han sagde til F1 at han skulle fortælle det til sin leder, og han aftalte med lederen, at de ville give F1 tid til at blive klar til at fortælle det til sine forældre, og det sagde han til F1. Hun sagde selv ca. 3 måneder senere, at hun nu var klar til at fortælle det til forældrene. Hun sagde samtidig til ham, at hun ikke ville fortælle særlig mange konkrete ting, mens han var til stede, og hverken F1 eller F2 gik i detaljer, men pigerne og forældrene sad og græd sammen.

V3 har supplerende forklaret, at hun ikke vidste, hvorfor F3 ikke ville hen til sine bedsteforældre. Vidnet har ikke fortalt F3 hvad vidnet har været udsat for.

F3 var ikke ofte alene, men den nævnte 1. maj var vidnet til et arrangement midt på dagen, da F3 ringede og græd og fortalte, at bedstefar havde været der, og at han havde været oppe under hendes kjole, hvorefter F3 var gået ud i haven og havde taget hunden med. F3 var da 13 år, for det var op til F3's konfirmation. Da vidnet kom hjem, spurgte hun F3 nærmere ud, uden at F3 fortalte særlig meget mere. Vidnet har hele tiden vidst, at hendes far tog F3 på brysterne, for "sådan var far bare". Der har også været en episode, vist nok før episoden den 1. maj, hvor F3 skulle hente noget sukker hos bedstefaren, og hvor F3 fortalte, at bedstefaren havde tungekysset hende, og at F3 derfor ikke ville derover mere. Vidnet sagde herefter til sin far, at han ikke måtte opføre sig grænseoverskridende over for F3. F3 har sagt, at hun, da de talte sammen efter episoden den 1. maj, spurgte vidnet, om vidnet selv havde været misbrugt, men at vidnet da svarede, at der ikke havde været noget særligt. Vidnet kan faktisk ikke huske dette. Vidnet tror helt bestemt, at F3 har talt sandt, fordi det var sådan, faren opførte sig. Det stoppede, da vidnet sagde til ham, at han ikke måtte opføre sig krænkende over for pigerne. Engang, da F1 og F2 blev passet hos bedsteforældrene, kom F1 løbende ned til vidnet og sagde, at hun ikke ville være dernede, og så fik F1 lov til at sove hjemme hos vidnet. F1 var da 10-11 år. F1 fortalte ikke dengang, hvorfor hun ikke ville være hos bedsteforældrene, men nu har F1 fortalt, at det skyldtes bedstefarens krænkelse. Vidnet undrer sig nu over, hvorfor vidnet ikke spurgte nærmere ind til det. Vidnet tror, at hun selv havde fortrængt, hvad hun selv havde været udsat for. Det drejede sig om "det hele", herunder "fuldbyrde".

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hans helbred er blevet ringere. Hans hustru har hjemmehjælp, mens han kan klare sig selv. De har bil, som hustruen kan transporteres i, men hun har ikke kørekort og kan ikke selv køre i bilen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1:

Troværdigheden af F1's forklaring styrkes af pædagog V2's forklaring om den måde, F1 har forklaret til ham om forholdene, og af V1's forklaring om tiltaltes reaktion, da tiltalte af F1 blev konfronteret med forholdene. Med disse bemærkninger er landsretten enig med byretten i, at F1's forklaring er troværdig og kan lægges til grund.

Det findes heller ikke efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte under den første episode i garagen har taget fat i F1's skulder som led i den seksuelle krænkelse. Det tiltrædes derfor, at tiltalte ikke er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1.

Forholdene omfatter, at tiltalte har bevæget sine fingre frem og tilbage i F1's kønsdele, at tiltalte har formået F1 til at manipulere sit blottede, erigerede lem og forsøgt at formå hende til at slikke tiltaltes lem. Landsretten tiltræder, at disse forhold udgør anden kønslig omgængelse end samleje, jf. straffelovens § 225 (dagældende § 224).

Med disse bemærkninger og i øvrigt af de grunde, byretten har anført, tiltræder landsretten herefter, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 3:

Det tiltrædes af de grunde, byretten har anført, at de enkeltstående overtrædelser af straffelovens § 232 er forældede.

I overensstemmelse med V3's forklaring sammenholdt med tiltaltes forklaring findes det bevist, at F3 den 1. maj 2005, da hun var 13 år, blev opsøgt af tiltalte, mens hun var alene hjemme, og at tiltalte da forsøgte at beføle hendes kønsdel på samme måde, som han tidligere havde gjort med de andre piger. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i forsøg på anden kønslig omgængelse end samleje som sket.

Straffen:

En række af forholdene omfatter handlinger, som isoleret set er omfattet af straffelovens § 232. Landsretten finder, at forholdene er et led i anden kønslig omgængelse end samleje og således absorberes af de øvrige anvendte straffebestemmelser. Som følge heraf udgår citering af straffelovens § 232.

Straffen fastsættes herefter og i overensstemmelse med anklagemyndighedens berigtigelser af anklageskriftet i medfør af straffelovens § 216, stk. 2, og § 222, stk. 1, jf. straffelovens § 225, til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 1 og 2, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3.

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, og idet oplysningerne om tiltaltes helbredsmæssige forhold ikke kan medføre, at nogen del af straffen gøres betinget, at straffen er fastsat som sket.

De juridiske dommere tiltræder dommens afgørelse om godtgørelse for tort, dog at godtgørelsen for tort til F1 forhøjes til 40.000 kr.

Da der mangler dokumentation for det øvrige fremsatte erstatningskrav for F1's vedkommende, tager de juridiske dommere ikke kravet under påkendelse.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at godtgørelsen for tort til F1
forhøjes til 40.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Godtgørelserne for tort skal betales inden 14 dage.

Karen Foldager

Elisabeth Mejnertz

Peter Flügge
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 15. august 2014

Helle H. Nielsen

sektionsleder

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 15. maj 2014

Rettens nr. 4-1639/2014

Politiets nr. 4200-72334-00002-13

Anklagemyndigheden
mod

T
Født april 1938

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 14. april 2014.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.
straffelovens § 216, stk. 2, til dels stk. 1, og § 222, stk. 1, begge jf. § 225, til dels § 21, (dagældende § 222, stk. 1 og 2, til dels stk. 3, jf. § 216, stk. 1, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3, og § 232, voldtægt og anden kønslig omgængelse ved brug af vold og blufærdighedskrænkelser, ved i tiden fra 2003 frem til 2009 i , i pool ved , samt på i , ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed overfor sit biologiske barnebarn, F1 født maj 1997, gentagne gange at have befølt hende på kroppen, samt på kønsdelen indenfor og udenfor tøj, i mindst ét tilfælde mens hans fastholdt hende med et fast greb i hendes skulder, ligesom han i mindst ét tilfælde formåede hende til at manipulere sit lem og flere gange forsøgte at formå hende til at slikke på sit lem

2.
straffelovens § 216, stk. 2, og § 222, stk. 1, begge jf. § 225, til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 1 og 2, til dels stk. 3, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3, og § 232, voldtægt og anden kønslig omgængelse og blufærdighedskrænkelser, ved i tiden fra sommer 2002 frem til udgangen af 2008 på forskellige ukendte steder i Østjylland, i , samt i , ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed overfor sit biologiske barnebarn, F2 født marts 1996, gentagne gange at have afklædt hende, hvorefter han slikkede hende på kønsdelen, ligesom tiltalte befølte hende på og indeni

kønsdelen med fingrene, ligesom han forsøgte at formå hende til at manipulere sit lem, og ligesom han befølte hendes kønsdel med sit erigerede lem

3.

straffelovens § 216, stk. 2, og § 222, stk. 1, begge jf. § 225, til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 1 og 2, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3, og § 232, voldtægt og anden kønslig omgængelse og blufærdighedskrænkelse, ved i tiden fra den 19. april 1997 frem til omkring oktober 2005 i

_____ samt på _____, overfor sit biologiske barnebarn, F3 født _____ oktober 1991, flere gange at have befølt hende på kroppen, herunder på brystet, forsøgte at beføle hende på kønsdelen, ligesom han forsøgte at formå hende til at beføle sit lem samt at have tungekysset hende

4.

straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225, til dels § 21 (dagældende § 222, stk. 2, jf. § 224) jf. § 210, stk. 1, jf. stk. 3, og § 232, voldtægt og anden kønslig omgængelse og blufærdighedskrænkelse, ved i tiden fra omkring marts 2000 frem til marts 2003 på _____ samt i kolonihavehus i haveforeningen _____ i

_____, overfor sit biologiske barnebarn, F4 født _____ marts 1992, jævnligt og gentagne gange at have afklædt hende, hvorefter han slikkede hende på kønsdelen, ligesom tiltalte befølte hende på og indeni kønsdelen med fingrene, ligesom han formåede hende til at manipulere sit lem, og ligesom han forsøgte at formå hende til at slikke på sit erigerede lem.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og 3. Tiltalte har erkendt blufærdighedskrænkelse i forhold 2 og 4, men har i øvrigt påstået frifindelse.

F1 _____ har påstået, at tiltalte skal betale 76.260,00 kr. i erstatning med procesrente fra den 12. maj 2014. Heraf udgør 36.260,00 kr. godtgørelse for svie og smerte og 40.000,00 kr. godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og stk. 2.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse. Tiltalte har endvidere bestridt kravet om godtgørelse for tort.

F2 _____ har påstået, at tiltalte skal betale 60.000 kr. med procesrente fra den 12. maj 2014 i godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og stk. 2.

Tiltalte har bestridt kravet.

F3 har påstået, at tiltalte skal betale 15.000 kr. med procesrente fra den 14. maj 2014 i godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og stk. 2.

Tiltalte har bestridt kravet.

F4 har påstået, at tiltalte skal betale 60.000,00 kr. i godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og stk. 2.

Tiltalte har bestridt kravet.

Sagens oplysninger

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Vidnet F1 var den første af tiltaltes børnebørn, som fortalte om overgrebene, og hun har afgivet en troværdig forklaring om, at hun er blevet udsat for seksuelle overgreb af tiltalte. Retten lægger derfor vidnets forklaring til grund. F1 har forklaret om overgreb som

beskrevet i tiltalen, men vidnet har ikke forklaret om, at tiltalte har fastholdt hende med et fast greb i skulderen, mens han befølte vidnets kønsdele. Tiltalte frifindes derfor for den del af tiltalen. Det er endvidere ikke bevist, at tiltalte mere end én gang har forsøgt at formå F1 til at slikke på hans lem, idet F1 kun har forklaret om én episode, hvor det fandt sted. Tiltalte er på den baggrund skyldig i tiltalen med de begrænsninger, der er beskrevet ovenfor.

Det bemærkes, at F1 har forklaret om en episode, hvor tiltalte en juleaften førte en hånd op af vidnets lår. Vidnet husker ikke sin alder, kun at hun var lille. Denne enkeltstående episode er omfattet af straffelovens § 232. Da episoden må have fundet sted i første del af gerningsperioden, er forholdet forældet, idet straffelovens § 232 først blev omfattet af den særlige forældelsesregel i straffelovens § 94, stk. 4, ved lov nr. 633 af 6. juni 2013 med ikrafttræden den 1. juli 2013.

Forhold 2

F2 har afgivet en troværdig forklaring om, at hun er blevet udsat for overgreb som beskrevet i tiltalen. Tiltaltes forklaring understøtter vidnets forklaring. Retten finder det herefter bevist, at tiltalte er skyldig i tiltalen, herunder at tiltalte befølte vidnet på og inden for skamlæberne. Gerningsperioden er sommeren 2002 til udgangen af 2007, da F2 har forklaret, at overgrebene stoppede i 2007.

Forhold 3

F3 har ikke afgivet forklaring under sagen, men tiltalte har forklaret, at han, da F3 var 13 år, forsøgte af beføle hendes skridt, men at hun slap fra ham. Tiltalte har benyttet samme fremgangsmåde overfor andre af sine børnebørn, og retten finder det ved tiltaltes forklaring bevist, at han er skyldig i forsøg på andet seksuelt forhold end samleje.

Tiltalte har forklaret om andre episoder med F3, hvor han blandt andet har tungekysset hende og befølt hende på brysterne uden på tøjet. Retten finder, at der er tale om blufærdighedskrænkelser omfattet af straffelovens § 232. Gerningsperioden er ifølge anklageskriftet 19. april 1997 til oktober 2005. Straffelovens § 232 var ikke omfattet af forældelsesreglen i straffelovens § 94, stk. 4, før lov nr. 633 af 12. juni 2013 trådte i kraft den 1. juli 2013. Disse forhold er derfor forældede, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2, og straffes derfor ikke, jf. § 92. På den baggrund, og da der ikke er ført bevis for, at tiltalte har begået andre overgreb overfor F3, frifindes tiltalte for den øvrige del af tiltalen.

Forhold 4

F4 har afgivet en troværdig forklaring om, at tiltalte har udsat hende for seksuelle overgreb som beskrevet i tiltalen, herunder at tiltalte har stukket fingre op i vidnets skede. Vidnets forklaring støttes på flere punkter af tiltaltes forklaring. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225, jf. til dels § 21, (dagældende § 222, stk. 2, og til dels stk. 3, jf. § 224), § 210, stk. 1, jf. stk. 3, og § 222, stk. 1, § 210, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21, og § 232.

Retten har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på, at tiltalte har begået overgreb overfor 4 børnebørn over en længere periode, og at overgrebene overfor 3 af de forurettede har fundet sted, mens de var under 12 år gamle. Der er endvidere lagt vægt på karakteren og omfanget af overgrebene.

Rette tilkender godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26 som anført nedenfor. Den øvrige del af F1's erstatningspåstand henvises til eventuelt civilt søgsmål.

Ved fastsættelsen af godtgørelse for tort er der taget hensyn til omfanget af de overgreb, der har fundet sted overfor den enkelte forurettede, deres alder på gerningstidspunkterne og at der er tale om overgreb begået af en bedsteforælder.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F1 v/advokat Dorthe Østerby, Rådhusvej 4, 8900 Randers C, betale 30.000,00 kr. med tillæg af procesrente fra den 12. maj 2014.

Tiltalte skal inden 14 dage til F2 v/advokat Dorthe Østerby, Rådhusvej 4, 8900 Randers C, betale 50.000,00 kr. med tillæg af procesrente fra den 12. maj 2014.

Tiltalte skal inden 14 dage til F3 v/advokat Dorthe Østerby, Rådhusvej 4, 8900 Randers C, betale 10.000,00 kr. med tillæg af procesrente fra den 14. maj 2014.

Tiltalte skal inden 14 dage til F4 v/advokat Dorthe Østerby, Rådhusvej 4, 8900 Randers C, betale 50.000,00 kr. med tillæg af procesrente fra den 14. maj 2014.

Dot Buchtrup
kst. dommer
/aks

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETEN I RANDERS, den 20. maj 2014

Anne-Mette Kvist Simonsen
kontorfuldmægtig